

efter katapultknappen i en jumbojet. Det fik mig til at tænke på de skriverier, der i det seneste stykke tid har været om vores statsministers gøren og laden, og så gik det jo pludselig op for mig, hvad det er, der har været diskussionen hos Venstre, og det er det, der leder mig frem til spørgsmålet: Er det sådan, at flyets kaptajn i øjeblikket sidder og famler efter knappen til katalpultsædet?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:57

Jacob Jensen (V):

Nej, flyets kaptajn – hvis det er statsministeren, hr. Nick Hækkerup henviser til i den sammenhæng – har en sikker, rolig og erfaren hånd på styrepinden, og jeg er sikker på, at han vil kunne lede os trygt igennem den turbulente tid, så vi undgår for voldsomme lufthuller.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 15:58

Nick Hækkerup (S):

Ja, for jeg formoder, at det ikke er sådan, at vi sidder i en jumbojet, hvor der også er katalpultknapper under alle passagerernes sæder, og at det er dem, regeringen sidder og leder efter.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:58

Jacob Jensen (V):

Nej, pointen var jo netop, at vi skulle undgå at gå i panik ude i cockpittet, som visse andre partier har en tendens til her i Folketingssalen lige i denne sammenhæng, og netop sådan i helt panikagtige tilstande sidde og hamre ned i tastaturet og dermed risikere at ramme katalpultsædet.

Men vi har jo ikke bare en luftkaptajn, som styrer med sikker hånd, vi har også en andenstyrmand, som også lægger en vis strategi for, hvordan tingene skal køre på den økonomiske dagsorden. Og vi har også andre gode styrmænd, som er klar til at tage over i det tilfælde, at der skulle være behov for det. Så hr. Nick Hækkerup kan være ganske rolig, det her skal nok lykkes, og vi skal nok – om jeg så må sige – ikke få landet jumbojetten, men stige til nye højder.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg tror, vi fik landet den luftdebat nu. Tak til ordføreren. Så tager vi den næste ordfører, og det er den socialdemokratiske ordfører, hr. Nick Hækkerup.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Man kunne sikkert fortsætte med mange analogier om serveringspersonalet i flyet osv. osv., men det skal jeg holde mig fra.

Socialdemokratiet ser faktisk med stor alvor og bekymring på den krise, som Danmark befinder sig i. Tusind familier bliver berørt af arbejdsløshed hver eneste uge; opsparinger og pensioner tabes og forringes betydeligt; vi ved, at der er sat prop i praktikpladserne – masser af unge mennesker kan ikke længere få den uddannelse, som de gerne vil have; der er negativ vækst, Danmark bliver fattigere, der bliver færre penge til velfærd. Så det er såmænd alvorligt nok.

Et af de elementer, som skubber til krisen, er bankernes opbremsning i deres udlån og deres forsøg på at hente udlånsunderskud på omkring 500 mia. kr. hjem. Den restriktive politik, som bankerne fører, rammer virksomhedernes mulighed for bl.a. at få kredit. Projekter, som ellers er sunde, kan ikke finansieres; lagre, der er købt hjem, men som det nu er svært at sælge, slår virksomhederne ihjel, fordi man ikke kan opnå kredit til at finansiere dem fortsat. Kassekreditter, som jo har været brugt aktivt til at likviditetsstyre, bliver smækket i og sætter virksomhederne i besværlige situationer.

Når virksomhederne på den måde rammes, og samfundet går i stå, er der behov for, at markedet styres og hjælpes på vej. Krisen bekræfter den gamle socialdemokratiske sandhed om, at markedet er en god tjener, men en rigtig dårlig herre. Det er statens ansvar at sætte rammerne for et velfungerende marked, f.eks. ved at dirigere markedet i den rigtige retning, som det er sket med vores udvikling af vindmølleindustrien herhjemme. Det er også statens opgave at samle mennesker, som falder igennem markedet, op – f.eks. nogle af alle dem, der i de her dage bliver ramt af arbejdsløshed. Og det er statens opgave at sikre rimelige kreditmuligheder, således som det er forsøgt med bankpakkerne, og således som vi gør med det foreliggende forslag.

Markedet er som en høne, der lægger guldæg – den slagter man ikke, men man lader den hel-